

I den arbejdsgruppe, som er fremkommet med redegørelsen, var der jo et flertal på syv – det var alle organisationsfolkene, både private og almennyttige lejere og udlejere – som konkluderede, at de slet ikke ville have alt dette; de ville kassere den gældende lov, men man ville altså alligevel lovgive på grundlag af den.

Jeg mener, at det må give anledning til et arbejde i udvalget med at prøve at få lidt mere forenkling, således at de organisationer, der var imod, måske kan få lejlighed til at udtale sig og komme med nogle forbedringsforslag.

Men principielt er vi med på, at lovforslaget skal gennemføres, men med de nævnte forbedhold.

Lene Espersen (KF):

Ved lov nr. 380 af 2. maj 1992 blev en række love ændret, således at udgiften til fællesantenneanlæg blev udskilt fra lejen. Dette princip støtter Det Konservative Folkeparti.

Udgangspunktet er bl.a. muligheden for individuelt at sammensætte sit programvalg, og princippet om det frie forbrugsvalg kan Det Konservative Folkeparti varmt støtte.

Vi ser også positivt på dette lovforslag, fordi vi kan se, at det tager hensyn til nogle tekniske begrænsninger. Bestemmelserne kan kun gælde i forbindelse med en udvidelse af programforsyningen. Dette kan vi godt acceptere, men henstiller til, at bestemmelserne ændres i retning af friere forbrugsvalg, i takt med at de tekniske fremskridt giver mulighed herfor.

I praksis medfører loven, at udvidelser af programforsyningen betyder, at den enkelte lejer kan påberåbe sig ret til at fravælge udvidelsen, såfremt den enkelte lejers årlige udgift i forbindelse med udvidelsen stiger med mere end 180 kr. Det Konservative Folkeparti vil gerne vide, hvor de 180 kr. stammer fra.

Endvidere foreslås det i bestemmelserne, at udgifterne fordeles ligeligt på samtlige lejermål, det vil sige beboelseslejermål og erhvervslejermål med antennestik, og det synes vi er et godt og retfærdigt princip. Det er fint, at vi fritager kælder-, garage- og loftslejermål for dette.

Endvidere præciseres det, at antennebudgettet udelukkende skal bruges med faktiske udgifter, når det gælder det private udlejningsbyggeri, hvorimod almennyttigt byggeri, ældreboliger og andelsboliger har valgfrihed mellem faktiske og budgetterede udgifter. Det Konservative Folkeparti er af den opfattelse, at der ikke bør skelnes imellem privat og andet udlejnings-

byggeri, hvorfor vi under udvalgsarbejdet vil arbejde for en ligestilling på dette punkt.

Det Konservative Folkeparti kan dog generelt støtte lovforslaget, idet det skulle give større mulighed for valgfrihed.

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal på SF's vegne alene henholde mig til et enkelt punkt i lovgivningen, nemlig at det uklare punkt i den gamle lovgivning var lejernes mulighed for at vælge til og fra i forhold til fællesantenneanlæg og fordelingen af omkostningerne i den forbindelse.

I forslaget præciseres udlejerens pligt til at udarbejde et budget på grundlag af de faktiske udgifter på budgetteringstidspunktet. Den enkelte lejer kan fravælge programmer eller programpakker, såfremt stigningen i antennebidraget overstiger 180 kr. om året for det enkelte lejermål. Udlejeren er pligtig til skriftligt at varsle en stigning større end 180 kr. pr. år, og lejeren har så mulighed for at melde tilbage inden for fire uger.

Vi synes, det er et vigtigt princip, at man ikke alene har muligheden for at vælge til, men også muligheden for at vælge fra.

For ejendomme med fællesantenneanlæg uden mulighed for individuel frakobling kan lejerne kollektivt melde fra over for nye programmer og programpakker, hvis mere end halvdelen af lejerne tilkendegiver, at de ikke ønsker den ny programforsyning.

Jeg skal sige som indstilling, at SF støtter intentionerne i lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Det var bl.a. med Fremskridtspartiets meget aktive deltagelse, at vi fik indført en lovgivning, som betyder, at man ikke kan indregne udgifter til fællesantenneanlæg, dekodere osv. i huslejen.

Formålet med lovgivningen var selvfølgelig at forhindre, at disse udgifter berettiger til, at man kan få boligsikring, boligydelse osv., altså offentlige tilskud, fordi vi mange steder havde konstateret, at når man fra boligforeningernes ledelse forsøgte at animere beboerne til at lade sig tilkoble private eller offentlige fællesantenneanlæg eller kabelanlæg, brugte man minsandten i salgsargumenterne, at det jo ikke kostede særlig meget, fordi det offentlige var med til at finansiere over boligydelsen og boligsikringen.

Så da vi fik stoppet det, glædede vi os over det.